
Sesijas dokuments

A9-0215/2022

19.7.2022

ZIŅOJUMS

“Centieni panākt ES akvakultūras ilgtspēju un konkurētspēju: turpmākā rīcība”
(2021/2189(INI))

Zivsaimniecības komiteja

Referente *Clara Aguilera*

SATURA RĀDĪTĀJS

	Lpp.
EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS	3
PASKAIDROJUMS	20
INFORMĀCIJA PAR PIENĒMŠANU ATBILDĪGAJĀ KOMITEJĀ	23
ATBILDĪGĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS PĒC SARAKSTA.....	24

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

“Centieni panākt ES akvakultūras ilgtspēju un konkurētspēju: turpmākā rīcība” (2021/2189(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2021. gada 12. maija paziņojumu “Kā vairot ES akvakultūras ilgtspēju un konkurētspēju: stratēģiskās vadlīnijas 2021.–2030. gadam” (COM(2021)0236),
- ņemot vērā Komisijas 2021. gada 25. marta paziņojumu par rīcības plānu, kā attīstīt bioloģisko ražošanu (COM(2021)0141),
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 20. maija paziņojumu “Stratēģija “No lauka līdz galdam”. Taisnīgas, veselīgas un videi draudzīgas pārtikas sistēmas vārdā” (COM(2020)0381) un attiecīgo Parlamenta 2021. gada 20. oktobra rezolūciju¹,
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 20. maija paziņojumu “ES Biodaudzveidības stratēģija 2030. gadam: atgriezīsim savā dzīvē dabu” (COM(2020)0380) un attiecīgo Parlamenta 2021. gada 9. jūnija rezolūciju²,
- ņemot vērā Komisijas 2019. gada 11. decembra paziņojumu par Eiropas zaļo kursu (COM(2019)0640) un attiecīgo Parlamenta 2020. gada 15. janvāra rezolūciju³,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1380/2013 (2013. gada 11. decembris) par kopējo zivsaimniecības politiku un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1954/2003 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002 un (EK) Nr. 639/2004 un Padomes Lēmumu 2004/585/EK⁴,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2021/1139 (2021. gada 7. jūlijs), ar ko izveido Eiropas Jūrlietu, zvejniecības un akvakultūras fondu un groza Regulu (ES) 2017/1004⁵,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/89/ES (2014. gada 23. jūlijs), ar ko izveido jūras telpiskās plānošanas satvaru⁶,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/147/EK (2009. gada 30. novembris) par savvaļas putnu aizsardzību⁷ (Putnu direktīva),
- ņemot vērā Padomes Regulu (EK) Nr. 1099/2009 (2009. gada 24. septembris) par

---

¹ OV C 184, 5.5.2022., 2. lpp.

² OV C 67, 8.2.2022., 25. lpp.

³ OV C 270, 7.7.2021., 2. lpp.

⁴ OV L 354, 28.12.2013., 22. lpp.

⁵ OV L 247, 13.7.2021., 1. lpp.

⁶ OV L 257, 28.8.2014., 135. lpp.

⁷ OV L 20, 26.1.2010., 7. lpp.

dzīvnieku aizsardzību nonāvēšanas laikā⁸,

- ņemot vērā Padomes Regulu (EK) Nr. 1/2005 (2004. gada 22. decembris) par dzīvnieku aizsardzību pārvadāšanas un saistīto darbību laikā⁹,
- ņemot vērā Padomes Direktīvu 98/58/EK (1998. gada 20. jūlijs) par lauksaimniecībā izmantojamo dzīvnieku aizsardzību¹⁰,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2021. gada 22. septembra atzinumu par stratēģiskajām vadlīnijām ES akvakultūras ilgtspējīgai attīstībai,
- ņemot vērā Reģionu komitejas 2021. gada 1.–3. decembra atzinuma projektu par ilgtspējīgu zilo ekonomiku un akvakultūru,
- ņemot vērā Reģionu komitejas 2015. gada 17. decembra atzinumu par Eiropas akvakultūras nākotni,
- ņemot vērā ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas (*FAO*) Vidusjūras Vispārējās zivsaimniecības komisijas stratēģiju zivsaimniecības un akvakultūras ilgtspējīgai attīstībai Vidusjūrā un Melnajā jūrā līdz 2030. gadam,
- ņemot vērā ES akvakultūras atvērtās koordinācijas metodes starpposma izvērtējumu¹¹,
- ņemot vērā Eiropas Komisijas 2021. gada speciālaptauju Nr. 515 par ES patērētāju paradumiem attiecībā uz zvejas un akvakultūras produktiem,
- ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas (PECH) pieprasīto pētījumu par Covid-19 pandēmijas ietekmi uz ES zivsaimniecību un akvakultūru, kas publicēts 2021. gada 7. jūlijā,
- ņemot vērā 2018. gada 12. jūnija rezolūciju par virzību uz ilgtspējīgu un konkurētspējīgu Eiropas akvakultūras nozari: pašreizējais stāvoklis un turpmāk risināmie jautājumi¹²,
- ņemot vērā 2008. gada 4. decembra rezolūciju par Eiropas jūraskraukļu populācijas pārvaldības plāna izstrādi, lai mazinātu jūraskraukļu pieaugošo ietekmi uz zivju krājumiem, zivsaimniecību un akvakultūru¹³,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 3., 4., 38. un 43. pantu,
- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību (LES),
- ņemot vērā Reglamenta 54. pantu,

---

⁸ OV L 303, 18.11.2009., 1. lpp.

⁹ OV L 3, 5.1.2005., 1. lpp.

¹⁰ OV L 221, 8.8.1998., 23. lpp.

¹¹ Eiropas Komisijas Jūrlietu un zivsaimniecības ģenerāldirektorāts, Pētījums par atvērtās koordinācijas metodes (AKM) starpposma izvērtējumu ES akvakultūras ilgtspējīgai attīstībai, 2019. gads.

¹² OV C 28, 27.1.2020., 26. lpp.

¹³ OV C 21E, 28.1.2010., 11. lpp.

- ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ziņojumu (A9-0215/2022),
- A. tā kā kopējā zivsaimniecības politikā ir noteikts, ka akvakultūrai jāveicina pārtikas ražošanas potenciāla ilgtspējīga saglabāšana visā Savienībā, lai Savienības iedzīvotājiem ilgtermiņā garantētu pārtikas nodrošinājumu, tai skaitā pārtikas pieejamību, kā arī izaugsmi un nodarbinātību, un apmierinātu pasaulē arvien pieaugošo pieprasījumu pēc ūdens cilmes produktiem; tā kā kopējā zivsaimniecības politikā būtu pilnībā jāņem vērā dzīvnieku veselība, dzīvnieku labturība, pārtikas un barības nekaitīgums; tā kā ir būtiski samazināt administratīvo slogu un īstenot Savienības tiesību aktus efektīvākā veidā, kas labāk atbilst ieinteresēto personu vajadzībām;
  - B. tā kā gliemju, vēžveidīgo un adatādaiņu un akvakultūras nozarēm ir svarīga un vērtīga loma ES no ekonomiskā, sociālā un vides viedokļa un tās palīdz uzlabot dzīves kvalitāti ES piekrastes, iekšējos un tālākajos reģionos;
  - C. tā kā šo nozaru sniegtais pārtikas nodrošinājums un iztikas līdzekļi ir ļoti svarīgi daudzos piekrastes, upju, salu, iekšzemes un līču reģionos;
  - D. tā kā Eiropas zaļā kursa, Biodaudzveidības stratēģijas un stratēģijas “No lauka līdz galdam” mērķis ir līdz 2050. gadam izveidot Eiropu, kas nerada oglekļa dioksīda emisijas, un panākt, ka pārtikas sistēmas visā Savienībā ir taisnīgas, veselīgas un videi draudzīgas; tā kā akvakultūra var nodrošināt veselīgu pārtiku ar mazāku klimata un vidisko pēdu nekā sauszemes lauksaimniecība;
  - E. tā kā *FAO* Deklarācijā par ilgtspējīgu zivsaimniecību un akvakultūru ir atzīts, ka pēdējo piecu desmitgažu laikā akvakultūra ir visstraujāk augošā pārtikas ražošanas nozare pasaulē un ka tā kopš 1960. gada ir panākusi zivju patēriņa uz vienu iedzīvotāju pasaulē divkāršošanos un arvien vairāk ir nodrošinājusi pārtiku un iztiku arvien pieaugošajam iedzīvotāju skaitam;
  - F. tā kā ES stratēģiskajās pamatnostādnēs par ilgtspējīgāku un konkurētspējīgāku ES akvakultūru, *FAO* Šanhajas 2021. gada septembra deklarācijā par akvakultūru pārtikas un ilgtspējīgas attīstības nolūkā un Pasaules Dzīvnieku veselības organizācijas 2021. gada Ūdensdzīvnieku veselības kodeksā ir noteikti dzīvnieku labturības mērķi akvakultūrā, lai atbalstītu ražotājus un patērētājus;
  - G. tā kā saskaņā ar jaunākajiem datiem (2018. gads) ES akvakultūras produkcija veido tikai 1,15 % no pasaules ražošanas apjoma¹⁴;
  - H. tā kā akvakultūras saimniecības izveidei vai paplašināšanai ES ir vajadzīgas dažādas licences un atļaujas un parasti tā ir lēna un sarežģīta procedūra, kurai dažkārt trūkst juridiskās noteiktības un ekonomiskās prognozējamības; tā kā šī situācija kavē nozares attīstību, atturot no uzņēmumu ieguldījumiem un radot pārmērīgas izmaksas nozarei, vienlaikus veicinot importu no trešām valstīm;
  - I. tā kā *FAO* 2020. gada ziņojumā par zivsaimniecības un akvakultūras stāvokli pasaulē norādīts, ka sieviešu īpatsvars kopējā akvakultūras darbaspēkā pasaulē ir lielāks (19 %)

---

¹⁴ Eiropas Komisija, Jūrlietu un zivsaimniecības ģenerāldirektorāts, ES zivju tirgus: 2020. gada izdevums, Publikāciju birojs, 2021. gads.

nekā zvejniecībā (12 %) un ka kopumā sievietēm ir būtiska nozīme visā zivju un akvakultūras vērtību ķēdē un viņas nodrošina darbaspēku gan komerciālajās, gan nerūpnieciskajās zvejas darbībās; tā kā Eiropas Savienībā akvakultūras nozarē kopumā vairāk nekā 12 000 uzņēmumos ir tieši nodarbināti vairāk nekā 74 000 cilvēku¹⁵;

- J. tā kā katrs ceturtais Eiropā patērētais jūras produkts nāk no akvakultūras; tā kā laikposmā no 2018. līdz 2019. gadam lauksaimniecības produktu domājamais patēriņš uz vienu iedzīvotāju palielinājās par 2 %; tā kā, ņemot vērā to, ka 2019. gadā ES bija 41,2 % no zivju un jūras produktu pašpietiekamības, tikai 10 % no ES jūras produktu patēriņa ražo ES akvakultūra, kas veido mazāk nekā 2 % no pasaules ražošanas apjoma;
- K. tā kā gandrīz 70 % akvakultūras produkcijas ES ir koncentrēta četrās dalībvalstīs (Spānija, Francija, Itālija un Grieķija), un lielākā daļa produkcijas ir mīdijas, foreles, jūras plauži, austeres, jūrasasari (labraki), karpas un gliemenes; tā kā joprojām pastāv liels turpmākas izaugsmes un diversifikācijas potenciāls attiecībā uz ražotājvalstīm un audzētajām sugām;
- L. tā kā, lai gan 2021. gadā gandrīz divas trešdaļas Eiropas iedzīvotāju savās mājās vismaz reizi mēnesī ēda zvejniecības vai akvakultūras produktus, tā ir lejupejoša tendence salīdzinājumā ar 2018. gadu; tā kā 2021. gadā patērētājiem dalījās viedokļi attiecībā uz to, vai viņi dod priekšroku savvaļas vai lauksaimniecības produktiem, proti, aptuveni trešdaļa deva priekšroku savvaļas produktiem, trešdaļa deva priekšroku lauksaimniecības produktiem un trešdaļai bija vienalga;
- M. tā kā dažas sākotnējās aplēses liecina par pārdošanas apjoma samazinājumu par 17 % un kopējo ienākumu samazinājumu par 18 %, kas īpaši smagi ietekmē gliemju, vēžveidīgo un adatādaiņu nozari;
- N. tā kā ES gliemju, vēžveidīgo un adatādaiņu audzēšana galvenokārt koncentrējas uz gliemjiem, jo īpaši mīdijām, austerēm un gliemenēm, un parasti tā ir tradicionāla, darbietilpīga akvakultūras darbība, ko veic ģimenes uzņēmumi un kas ir pilnībā integrēta vietējā vidē;
- O. tā kā Vidusjūras Vispārējās zivsaimniecības komisijas stratēģijā zivsaimniecības un akvakultūras ilgtspējīgai attīstībai Vidusjūrā un Melnajā jūrā līdz 2030. gadam ir noteikts, ka akvakultūras ražošanai ir jāapmierina pieprasījums, jāattīstās ilgtspējīgā veidā, jāizmanto inovācijas, digitalizācija un zināšanu apmaiņa un jāpalielina tās pievilcība ieguldījumiem; tā kā stratēģijā ir arī norādīts, ka nozares vidiskās pēdas uzraudzībai un samazināšanai, klimata pārmaiņu un piesārņojuma novēršanai un dzīvnieku veselības un labturības nodrošināšanai ir izšķiroša nozīme ilgtspējas sasniegšanā;
- P. tā kā Zivsaimniecības zinātnes, tehnikas un ekonomikas komitejas 2020. gada ekonomikas ziņojumā par ES akvakultūras nozari norādīts, ka gandrīz 80 % no visiem akvakultūras uzņēmumiem ES ir mikrouzņēmumi ar mazāk nekā 10 darbiniekiem;

---

¹⁵ Zivsaimniecības zinātnes, tehnikas un ekonomikas komiteja (ZZTEK), *Economic Report of the EU Aquaculture sector* (Ekonomikas pārskats par ES akvakultūras nozari) (STECF-20-12), EUR 28359 EN, Eiropas Savienības Publikāciju birojs, Luksemburga, 2021. gads.

- Q. tā kā atvērtās koordinācijas metodes starpposma novērtējumā tika secināts, ka dalībvalstīm būtu jāpieliek lielākas pūles, lai paplašinātu ES akvakultūras nozari, uzlabojot tās noturību un konkurētspēju un jo īpaši garantējot piekļuvi teritorijai un ūdenim, kā arī pārredzamu un efektīvu tiesisko un administratīvo regulējumu;
- R. tā kā, neraugoties uz nozares potenciālu, akvakultūras attīstība tālākajos reģionos joprojām ievērojami atpaliek;
- S. tā kā Eiropas Zivsaimniecības un akvakultūras tirgus novērošanas centra 2021. gada septembra ziņojumā par zivju miltiem un zivju eļļu norādīts, ka lielākā daļa zivju miltu akvakultūras barībā tiek patērēta Āzijā un ka 2019. gadā 34 % zivju miltu tika izmantoti Ķīnā, 35 % — citās Āzijas valstīs un 9 % — Eiropā; tā kā katru gadu 20 miljoni tonnu savvaļas zivju tiek nozvejotas, lai iegūtu barību, kas nav paredzēta izmantošanai cilvēku uzturā; tā kā pasaules dzīvnieku barības tirgos starp akvakultūras un mājlopu audzētājiem pieaug konkurence par zivju miltiem; tā kā augstākas barības cenas palielina nepieciešamību vairāk attīstīt alternatīvus barības produktus, kā arī barības efektivitāti, lai nodrošinātu augstvērtīgu akvakultūras produktu rentabilitāti;
- T. tā kā *FAO* 2019. gada 19. februāra tehniskajā dokumentā par zivsaimniecību un akvakultūru *A third assessment of global marine fisheries discards* (Trešais pasaules jūras zvejniecības izmetumu novērtējums) norādīts, ka izmetumu kopējais apjoms sasniedz 9,1 miljonu tonnu, kas atbilst 10,8 % no gada vidējās nozvejas laikā no 2010. līdz 2014. gadam;
- U. tā kā Eiropas Zivsaimniecības un akvakultūras tirgus novērošanas centra 2017. gada maija ziņojumā par ES bioloģisko akvakultūru norādīts, ka dažās dalībvalstīs bioloģiskā akvakultūras produkcija ievērojami palielinās, savukārt citās šī ražošanas metode vēl ir tikai izstrādes sākumposmā;
- V. tā kā akvakultūra ir īpaši jutīga pret ekstrēmiem laikapstākļu notikumiem upju gultnēs un piekrastes zonās, tai skaitā sausumu, plūdiem, vētrām un viļņiem, kas rada nopietnu kaitējumu akvakultūras infrastruktūrai un audzētājiem sugām;
- W. tā kā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/89/ES (2014. gada 23. jūlijs), ar ko izveido jūras telpiskās plānošanas satvaru, ir prasīts, lai visas piekrastes dalībvalstis iesniegtu Komisijai valsts jūras telpiskos plānus “pēc iespējas drīzāk un ne vēlāk kā līdz 2021. gada 31. martam”;
- X. tā kā tālākie reģioni ir īpaši pakļauti nestabilam klimatam un smagiem laikapstākļu notikumiem, kas var apdraudēt nozares potenciālu šajos reģionos;
- Y. tā kā jūraskraukļu skaits ir ievērojami palielinājies; tā kā šis pieaugums rada nopietnu kaitējumu daudzām jūras nozarēm, tostarp akvakultūrai;
- Z. tā kā pirms 13 gadiem pieņemtajā rezolūcijā par Eiropas jūraskraukļu populācijas pārvaldības plāna izstrādi, lai mazinātu jūraskraukļu pieaugošo ietekmi uz zivju krājumiem, zvejniecību un akvakultūru, ierosināti vairāki iespējamie pasākumi par to, kā atrisināt jūraskraukļu radītās problēmas;
- AA. tā kā rezolūcijā “Virzība uz ilgtspējīgu un konkurētspējīgu Eiropas akvakultūras nozari”

ir uzsvērts, cik svarīgi ir līdztekus daudzām citām darbībām mazināt jūraskraukļu pieaugošo ietekmi uz akvakultūru;

- AB. tā kā akvakultūras un zvejniecības operatori ir pieejama finansiāla kompensācija par zaudējumiem, ko rada jūraskraukļu mijiedarbība ar zivsaimniecību;
- AC. tā kā visai Eiropas akvakultūras nozarei būs jāuzņemas elektroenerģijas un gāzes izmaksu pieauguma slogs ar vēl sliktākām prognozēm augošo ražošanas izmaksu un tirgvedības nenoteiktības dēļ, ko izraisījusi arī Covid-19 pandēmijas krīze;
- AD. tā kā lieli zivju un zivju produktu ražotāji ES kaimiņvalstīs plāno līdz 2030. gadam divkāršot akvakultūras produkciju salīdzinājumā ar 2020. gada līmeni, kas varētu palielināt spiedienu uz ES ražošanu;
- AE. tā kā ne visas dalībvalstis pietiekami ņem vērā akvakultūras attīstības potenciālu vai tās iespējamo sociālekonomisko un vides ietekmi;
- AF. tā kā zivju produktu patēriņš uz vienu iedzīvotāju ES ir ļoti atšķirīgs — no aptuveni 6 kg līdz aptuveni 60 kg; tā kā tāpēc tuvākajā nākotnē pieprasījums pēc akvakultūras produktiem ES varētu palielināties;
- AG. tā kā daudziem uzņēmumiem ir grūti saglabāt savu tirgus daļu gan iekšzemē, gan ārvalstīs;
- AH. tā kā saskaņā ar jaunākajiem *Eurostat* un *FAO* datiem 2019. gadā aptuveni 76 % ES patērēto zivju bija savvaļas zivis un 24 % — audzētas;
- AI. tā kā no 1382 produktiem ar aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādi (AGIN) tikai 62 produkti ir reģistrēti 1.7. grupā “Svaigas zivis, gliemji un vēzveidīgie un to izstrādājumi”; tā kā patlaban norit procedūras par aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes piešķiršanu vēl 14 produktiem; tā kā garantēto tradicionālo īpatnību (GTĪ) pārtikas reģistrā ir tikai četri šīs grupas produkti; tā kā dažas no veiksmīgajām reģistrācijām ir bijušas attiecībā uz akvakultūras produktiem;
- AJ. tā kā ES zivsaimniecības fondi (Eiropas Zivsaimniecības fonds (EZF), Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonds (EJZF) un Eiropas Jūrlietu, zivsaimniecības un akvakultūras fonds (EJZAF)) ir snieguši finansiālu atbalstu ES akvakultūras nozarei;
- AK. tā kā no akvakultūras saimniecībām izbēgušie īpatņi var izraisīt savvaļas populāciju ģenētiskās izmaiņas;

Akvakultūras ieguldījums Eiropas zaļajā kursā

1. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu “Kā vairot ES akvakultūras ilgtspēju un konkurētspēju: stratēģiskās vadlīnijas 2021.–2030. gadam”; uzskata, ka šīs vadlīnijas ir visaptverošas, pamatotas un piemērotas, lai veicinātu ilgtspējīgu un konkurētspējīgu ES akvakultūru, ilgtermiņā koncentrējoties uz akvakultūras nozares ilgtspēju un tās ieguldījumu Eiropas zaļajā kursā; tomēr pauž nožēlu par to, ka tās ir daudz vērstas uz vides aspektiem un ka tām ir vajadzīgi vērienīgāki mērķi, lai veicinātu ilgtspējīgu ražošanu un patiesi plaukstošas un konkurētspējīgas ES akvakultūras nozares attīstību;

uzskata, ka ir svarīgi pamatnostādņu ietvaros noteikt kvantitatīvus mērķus šīs nozares izaugsmei, tāpat kā bioloģiskās daudzveidības stratēģijā, stratēģijā “No lauka līdz galdam” un citās zaļā kursa stratēģijās ir noteikti vides mērķi; mudina dalībvalstis un Akvakultūras konsultatīvo padomi īstenot pamatnostādnēs ieteiktos pasākumus; aicina Komisiju regulāri uzraudzīt šo ieteikumu ievērošanu un informēt Parlamentu;

2. uzsver, ka ir svarīgi, lai dalībvalstis pienācīgi un saskaņoti īstenotu pamatnostādnes, lai sasniegtu savus mērķus; norāda, cik svarīga ir Komisijas loma īstenošanas atbalstīšanā un tās koordinēšanā starp dalībvalstīm, lai ES akvakultūras audzētājiem nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus; mudina Komisiju pastāvīgi sekot līdzi tam, kā tiek īstenotas šīs pamatnostādnes un citi tiesību akti, kas ietekmē akvakultūru, piemēram, regula par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu¹⁶, un vajadzības gadījumā iesniegt grozījumus šajā regulā un, iespējams, arī citos, lai novērstu šķēršļus, kas kavē ES mērķu īstenošanu bioloģiskās ražošanas jomā, piemēram, to mērķu īstenošanu, kas izklāstīti stratēģijā “No lauka līdz galdam”;
3. uzsver akvakultūras nozares potenciālu Eiropas zaļā kursa mērķu sasniegšanā un akcentē nepieciešamību nodrošināt nozares ilgtermiņa ilgtspēju un noturību, jo īpaši ņemot vērā Covid-19 krīzi; uzskata, ka pārejā uz ilgtspējīgu pārtikas sistēmu Eiropā ir jāizmanto vēl neapgūtais potenciāls, ko piedāvā akvakultūras nozare, kura var būt svarīga un vēl lielāka aprītes ekonomikas daļa un kura sniedz neto ieguldījumu barības vielu pārpalikuma pārveidošanā augstas kvalitātes olbaltumvielās;
4. uzsver, ka ES akvakultūra atbilst augstiem produktu kvalitātes un dzīvnieku veselības standartiem, taču joprojām vēlami uzlabojumi attiecībā uz diversifikāciju, konkurētspēju un ekoloģiskajiem raksturlielumiem; norāda, ka mazas ietekmes akvakultūra (piemēram, maztrofiska, multitrofiska un bioloģiska akvakultūra) un akvakultūras sniegtie vides pakalpojumi, ja tie tiks tālāk attīstīti, var ievērojami veicināt Eiropas zaļo kursu, stratēģiju “No lauka līdz galdam” un ilgtspējīgu zilo ekonomiku¹⁷;
5. norāda, ka ir sagaidāms, ka akvakultūra veicinās pārtikas apgādi un nodrošinātību ar pārtiku, līdzsvarojot zivju trūkumu, jo ES importē 70 % no visiem ūdens cilmes produktiem, ko tā patērē, un tas rada tirdzniecības deficītu 21 miljarda EUR apmērā (2019. gadā); uzskata, ka akvakultūrai ir ievērojams izaugsmes potenciāls, kas ir jāuzlabo ekoloģisko iespēju robežās, lai tā varētu nodrošināt ilgtspējīgus un kvalitatīvus pārtikas produktus, mazināt mūsu atkarību no ūdens cilmes produktu importa un radīt vairāk darbvieta un citas sociālekonomiskās iespējas, jo īpaši piekrastes reģionos, kā arī lauku apvidos; aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt stabilu, uzticamu, paredzamu, racionālu un darījumdarbībai labvēlīgu tiesisko regulējumu un pilnībā izmantot pieejamos EJZAF finanšu resursus, jo tas ir vienīgais finansēšanas instruments, kas ir konkrēti paredzēts ES zivsaimniecības un akvakultūras pārvaldības mērķiem; mudina dalībvalstis Atveseļošanas un noturības mehānisma satvarā piešķirt pietiekamu finansējumu ES akvakultūras nozares inovācijas, ilgtspējas un noturības atbalstam;
6. uzsver, ka akvakultūra tika attīstīta kā sociāla nepieciešamība, lai nodrošinātu pastāvīgu

¹⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/848 (2018. gada 30. maijs) par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu. OV L 150, 14.6.2018., 1. lpp.

¹⁷ “ES zilās ekonomikas pārveide ilgtspējīgas nākotnes labā” (2021), <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/LV/TXT/HTML/?uri=CELEX:52021DC0240&from=LV>

svaigas ūdens cilmes pārtikas piegādi sezonās un reģionos, kuros zvejniecība to nenodrošināja, tādējādi pildot vienu no sabiedrībai vissvarīgākajiem uzdevumiem, proti, veselīgas, svaigas pārtikas nodrošināšana galvenokārt vietējam vai reģionālajam tirgum; tādēļ uzsver, ka akvakultūras attīstība Eiropā ir cieši saistīta ar tradicionālajām kultūras praksēm, kas vairāk vai mazāk raksturīgas konkrētajai kontinenta daļai;

7. norāda, cik svarīgi ir precīzi dati un statistika par akvakultūras produktiem, jo īpaši attiecībā uz patēriņu, importu un eksportu, lai nodrošinātu, ka mēs sasniedzam mērķrādītājus un mērķus, ko izvirzām šai nozarei; aicina šajā sakarā darīt pieejamus un piekļūstamus vairāk datus;
8. norāda, ka nelīdzsvarotība Eiropas Savienības akvakultūras produktu ārējā tirdzniecībā nav pieņemama ne no ekonomikas viedokļa, jo tā rada tirdzniecības deficītu, ne arī no sociālā viedokļa, ņemot vērā neizmantojot nodarbinātības iespējas;
9. uzsver, ka virzība uz Eiropas zaļā kursa mērķu sasniegšanu ir jāaskaņo ar trešo valstu pārtikas nodrošinājuma garantēšanu;
10. atbalsta jaunā ES akvakultūras palīdzības mehānisma izveidi, kas ir inovatīvs instruments, lai palīdzētu Komisijai, dalībvalstīm, reģionālajām iestādēm, nozarei un citām ieinteresētajām personām izstrādāt turpmākas vadlīnijas un konsolidēt paraugpraksi dažādās attiecīgajās jomās; uzskata, ka šā mehānisma izveidē būtu jāiesaista visas attiecīgās ieinteresētās personas, tostarp Parlaments, jo īpaši visi Akvakultūras konsultatīvās padomes locekļi, saskaņā ar LES 11. pantu, kurā līdzdalības demokrātija ir atzīta par demokrātijas pamatprincipu; aicina veidot jēgpilnu dialogu ar pilsonisko sabiedrību;
11. uzsver, ka ES akvakultūras nozares izaugsmes potenciāls ir jāattīsta ilgtspējīgā veidā, ņemot vērā visus trīs ilgtspējas pīlārus — ekonomisko, sociālo un vides pīlāru; norāda, ka ir vajadzīga pievilcīga un uz tirgu orientēta nozare, tostarp jauniem zivju audzētājiem, ar tiesisko regulējumu, kas piesaistītu uzņēmējdarbības ieguldījumus, radītu un uzturētu labus darba apstākļus un aizsargātu vidi, izmantojot ilgtspējīgus barības avotus un uzlabojot ūdens veselību, dzīvnieku labturību un biodrošību, kā arī samazinot antimikrobiālo līdzekļu izmantošanu saskaņā ar labākajiem pieejamajiem zinātniskajiem ieteikumiem, veicinot atbildīgu un piesardzīgu praksi saskaņā ar stratēģiju “No lauka līdz galdam”;
12. uzskata, ka akvakultūras nozare, kas spēj sniegt stabilu ieguldījumu ekosistēmu pakalpojumu nodrošināšanā sabiedrībai, un jo īpaši dīķu akvakultūra un aļģu un gliemeņu audzēšana var veicināt ES ekonomikas dekarbonizāciju un mazināt klimata pārmaiņas; tomēr uzsver, ka oglekļa sekvestrācija ar aļģu un gliemju, vēžveidīgo un adatādaiņu audzēšanu ir ierobežota atkarībā no ražošanas metodes un izmantošanas, kad produkts tiek novākts; atbalsta ierosinātos pasākumus klimata pārmaiņu jomā, taču uzsver, ka ir vajadzīga vienota metodika, kā noteikt atsevišķu akvakultūras saimniecību oglekļa pēdu, un prasa veikt visu ierosināto pasākumu ietekmes novērtējumu, tostarp par to ietekmi uz atsevišķām akvakultūras nozarēm; aicina dalībvalstis vajadzības gadījumā veicināt efektīvas īsas piegādes ķēdes, lai veicinātu cīņu pret klimata pārmaiņām;
13. uzskata, ka ir vajadzīgi apjomīgi ieguldījumi, izmantojot seku mazināšanas un

pielāgošanās pasākumus, lai novērstu un mazinātu katastrofu un ekstrēmu laikapstākļu notikumu ietekmi uz zvejniecības un akvakultūras nozari un tādējādi stiprinātu produktīvas un noturīgas ūdens ekosistēmas un saglabātu ieguvumus patērētājiem un dzīvnieku labturībai;

14. norāda, ka, īstenojot stratēģiskās vadlīnijas, lielāka uzmanība būtu jāpievērš mikrouzņēmumiem, mazajiem akvakultūras uzņēmumiem un to īpašajām vajadzībām;
15. mudina Komisiju atbalstīt profesionālās apmācības kursu izveidi akvakultūras nozarē, nodrošinot tehniskos un finanšu resursus, lai piesaistītu jauniešus un ļautu zvejniekiem pārkvalificēties, kas palīdzēs radīt darbvietas piekrastes un salu reģionos, kuri tradicionāli ir vairāk atkarīgi no zvejas darbībām;
16. aicina Komisiju un dalībvalstis sekmēt, iedrošināt un pienācīgi atbalstīt videi draudzīgu akvakultūru, piemēram, bioloģisko akvakultūru, slēgtas sistēmas akvakultūru, aļģu, gliemju, vēžveidīgo un adatādaiņu audzēšanu, dīķa zivju audzēšanai un integrētas multitrofiskas un akvaponiskas akvakultūras sistēmas;
17. uzskata, ka būtu jāatbalsta tādu akvaponisko sistēmu izstrāde, kas ir slēgtas ražošanas sistēmas uz zemes, kuras apvieno akvakultūru ar augkopību, kas izmanto ūdens organiskās vielas, tādējādi samazinot pārmērīgu organisko vielu radītā piesārņojuma ietekmi;
18. uzskata, ka saldūdens akvakultūra ir ļoti svarīga daudzos Eiropas lauku reģionos un nodrošina ne tikai augstas kvalitātes pārtiku un nodarbinātību, bet arī interesantus ekosistēmu pakalpojumus; aicina Komisiju vispārināt termina "ūdens cilmes produkti" lietojumu, kas ir visaptverošāks un iekļaujošāks izteiciens un tādējādi attiecas arī uz saldūdens lauksaimniekiem;
19. norāda, ka jo īpaši saldūdens akvakultūrā problēmas rada arī plēsēji un sausums, kas atspoguļojas saimniecībās audzēto zivju kvantitātē, lielumā un kvalitātē, un galu galā negatīvi ietekmē nozares rentabilitāti;
20. atkārtoti uzsver, ka Eiropas Savienībā ir vajadzīga pārtikas izsekojamības sistēma, kas uzlabotu akvakultūras nozares ilgtspēju un reaģētu uz patērētāju pieprasījumiem, sniedzot informāciju par to, kur, kad, kā un kādas zivis vai ūdens cilmes pārtika ir audzētas, pirmkārt, lai uzlabotu pārtikas nekaitīgumu, kā arī lai varētu veikt pārbaudes visā vērtību ķēdē gan attiecībā uz ES produktiem, gan uz importu no trešām valstīm, un lai apkarotu krāpšanu; uzskata, ka šajā sistēmā jāiesaista visi vērtību ķēdes dalībnieki, lai tie varētu savstarpēji sadarboties, izmantojot digitālās sistēmas, mākslīgo intelektu un citus tehnoloģiskus jauninājumus;
21. uzsver, ka Eiropas patērētāji novērtē kvalitātes apzīmējumus, tostarp gan cilmes vietas nosaukumus, gan aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes; aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt to izmantošanu akvakultūras produktos, kuriem ir vajadzīgās īpašības un kuri atbilst prasībām, kas noteiktas Eiropas regulā par kvalitāti, piemēram, ACVN "Mexillón de Galicia";
22. atzinīgi vērtē Komisijas ieceri atbalstīt zaļos darījumdarbības modeļus, piemēram, tos, kas balstīti uz oglekļa sekvestrēšanu, lai piegādes ķēdes būtu ilgtspējīgākas; šajā saistībā

uzsver, ka konkrēta akvakultūras prakse, piemēram, gliemju vai austeru audzēšana un dīķu polikultūra, var būt sekmīgs modelis turpmākajai emisijas kvotu tirdzniecības sistēmai ES klimata tiesību aktu kontekstā; aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt šāda veida zaļo darījumdarbību, ņemot vērā stratēģijas mērķus;

23. uzsver, ka ir svarīgi piemērot uz pierādījumiem balstītus standartus un intervences, lai uzlabotu zivju labturību turēšanas, pārvadāšanas un kaušanas laikā, tostarp saglabājot ūdens kvalitāti labturības un vides rādītāju robežās, lai samazinātu slimību izplatību un izplatīšanos un vēl vairāk samazinātu vajadzību lietot antibiotikas, kas jebkurā gadījumā būtu vēl vairāk jāsamazina; aicina īpašu uzmanību pievērst barošanas metodēm, lai kontrolētu organisko vielu līmeni gan atklātā, gan slēgtā ķēdē un tādējādi saglabātu un uzlabotu labu praksi vides jomā; uzsver, ka akvakultūras nozarei arī turpmāk ir jāuzlabo audzēšanas metodes saskaņā ar jaunākajām pieejamajām zinātnes atziņām, lai panāktu dzīvnieku labturības līmeni, kas veicina labākus rezultātus vides jomā, noturību pret klimata pārmaiņām un resursu izmantošanas optimizāciju;
24. atkārtoti norāda, ka dažādi ieteikumi par dzīvnieku labturību neattiecas uz zvejniecības un akvakultūras nozari to būtības dēļ;
25. aicina dalībvalstis arī turpmāk veicināt aļģu audzēšanu un sekmēt aļģu kā pārtikas un barības izmantošanu un attīstību, tostarp atvieglot atļauju piešķiršanas procesus, neaizmirstot par citām akvakultūras saimniecībās audzētām sugām; uzsver, ka aļģu audzēšanai ir neizmantots potenciāls radīt jaunas darbvietas un nodrošināt ekosistēmu pakalpojumus un videi draudzīgāku pārtiku un barību; uzskata, ka aļģu populāciju labāka pārvaldība zināmā mērā varētu būt efektīvs veids, kā papildus to audzēšanai palīdzēt cīnīties pret eitrofikāciju un novērst pārmērīgu slāpekļa un fosfora daudzumu ūdenī, kā arī pārmērīgu oglekļa daudzumu, ja aļģes paliek ūdenī un tiek atstātas nogulsņējamies jūras gultnē; atzinīgi vērtē Komisijas nodomu nākt klajā ar īpašu iniciatīvu, lai atbalstītu aļģu patēriņu Eiropas Savienībā; norāda, ka labāka jūras aļģu populāciju aizsardzība var sniegt ekosistēmu pakalpojumus, darboties kā oglekļa piesaistītājs un veicināt bioloģiskās daudzveidības uzlabošanu;
26. atzinīgi vērtē sieviešu lomu akvakultūras vērtību ķēdēs un attiecīgi mudina garantēt viņām pienācīgus darba apstākļus un ievērot principu, ka par vienādu vai vienādi vērtīgu darbu tiek saņemta vienāda darba samaksa; turklāt uzskata, ka būtu jāuzlabo viņu atpazīstamība un pārstāvība lēmumu pieņemšanas struktūrās un procesos;

Galvenie šķēršļi akvakultūrai Savienībā un iespējamie risinājumi

27. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka akvakultūras ilgtspējīgas attīstības plānos tiek ņemti vērā galvenie šķēršļi nozares potenciāla attīstībai, kā arī tiek atzīta nepieciešamība paredzēt vietu akvakultūras nozarei, veicot atbilstīgu telpisko plānošanu; uzsver, cik būtiska nozīme ir pārredzamam un līdzdalību veicinošam mehānismam atbilstīgi Direktīvai 2014/89/ES par jūras telpisko plānošanu, lai taisnīgi paredzētu vietu visām ieinteresētajām personām, tai skaitā pašreizējām un jaunām zvejas vietām, akvakultūras saimniecībām un aizsargājamām jūras teritorijām, kā arī zvejas lieguma apgabaliem; pauž nožēlu par to, ka dažas dalībvalstis, neraugoties uz direktīvā noteikto termiņu, vēl nav iesniegušas Komisijai savus jūras telpiskos plānojumus, un mudina tās savus plānus iesniegt pēc iespējas ātrāk;

28. atbalsta Komisijas mērķi uzsākt veicināšanas kampaņas, lai iedrošinātu ES akvakultūras produktu patēriņu un izceltu ES akvakultūru, kā arī turpinātu atbalstīt tās ilgtspējīgu attīstību; šajā sakarībā uzsver, ka ir vajadzīga visaptveroša un viegli pieejama informācija patērētājiem, tostarp par veselīgu uzturu, ieguvumiem vides jomā un citiem ilgtspējas parametriem, piemēram, ietekmi uz klimatu;
29. uzskata, ka akvakultūras ražošanas vietām, kas plānotas un izveidotas atklātajos ūdeņos, nevajadzētu sakrist vai konfliktēt ar zvejas zonām; turklāt uzskata, ka šajā procesā būtu pilnībā jāiesaista zivsaimniecības nozare un tās operatori un pārstāvji;
30. norāda, ka ES akvakultūras ražošana joprojām ir ļoti koncentrēta gan attiecībā uz dalībvalstīm, gan audzētajām sugām, tāpēc pastāv ievērojams diversifikācijas potenciāls;
31. norāda, ka telpiskā plānošana ir viens no svarīgākajiem instrumentiem akvakultūras ilgtermiņa attīstības priekšnoteikumu radīšanā un ar to būtu jānodrošina akvakultūras darbībām atvēlētās telpas atbilstīga plānošana, ņemot vērā citas darbības attiecīgajos apgabalos;
32. uzsver — lai attīstītu akvakultūru, vajadzīgs stabils, uzticams, skaidrs un administratīvi vienkāršs tiesiskais regulējums attiecībā uz teritoriju un licenču izmantošanu, kas nodrošina uzticību un drošību ieguldījumu veikšanai nozarē; uzsver, ka telpiskās plānošanas rezultātā būtu jāizstrādā efektīvs un elastīgs plāns, ņemot vērā pastāvīgi mainīgo jūras un saldūdens vidi, kurā darbojas akvakultūra, un ka pārāk ierobežojošs zonējums var kavēt ieguldījumus un attīstību;
33. uzsver juridiskās noteiktības un ieguldījumu paredzamības nozīmi Savienības akvakultūras nozares ilgtspējīgā izaugsmē; uzsver, ka visiem dalībvalstu dažādo valsts iestāžu pieņemtajiem pasākumiem ir jāpalīdz vienkāršot administratīvos termiņus un procedūras, lai valsts pārvaldes iestādes varētu izpildīt savas prasības, laikus atrisināt problēmas un izvairīties no nevajadzīgas kavēšanās atļauju piešķiršanas vai licencēšanas procedūrās; noraida darbības ar atpakaļejošu spēku ar mērķi samazināt licenču vai pagarinājumu derīguma termiņu un aicina dalībvalstis aizsargāt licenču turētāju uzticību un tiesisko palāvību;
34. norāda, ka attiecībā uz licencēšanu un plānošanu pastāvošā birokrātiskā sarežģītība un kavēšanās rada papildu izmaksas potenciālajiem ieguldītājiem; aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt skaidras un pārredzamas licencēšanas procedūras, lai iedrošinātu ieguldītājus;
35. uzsver, ka plašāk jāīsteno atvērtā koordinācijas metode, lai panāktu koordināciju ar valsts, reģionālajām un vietējām valsts pārvaldes iestādēm, kuru kompetencē ir akvakultūras nozare; uzskata, ka šāda koordinācija ir ļoti nepieciešama, lai racionalizētu valstu tiesību aktus un sniegtu norādījumus par nozarei piemērojamo tiesisko regulējumu; aicina Komisiju publicēt konkrētām valstīm adresētus ieteikumus, lai sniegtu dalībvalstīm norādījumus par ES akvakultūras attīstību;
36. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt labāku koordināciju attiecībā uz ES dalītajām kompetencēm un koordināciju starp valstu, reģionālajām un vietējām iestādēm;

37. uzsver ilgtspējīgu barības sastāvdaļu nozīmi Savienības akvakultūrā; uzskata, ka akvakultūra var aizpildīt zivju trūkumu tikai tad, ja visas audzētās sugas nodrošina zivju olbaltumvielu neto pieaugumu, kas nozīmē, ka akvakultūra barības vajadzībām neizņem no okeāniem un citām ūdenstilpēm vairāk savvaļas zivju, nekā tā saražo; uzsver, ka pasaulē liela daļa zivju, ko izmanto zivju miltu un zivju eļļas ražošanai, tiek nozvejotas jaunattīstības valstu ekskluzīvajās ekonomikas zonās; uzsver nepieciešamību barībā izmantot ekoloģiski ilgtspējīgas jūras izcelsmes proteīnus un eļļas, proti, blakusproduktus un atgriezumus, citas olbaltumvielas un inovatīvus risinājumus, piemēram, kukaiņu miltus un mikroaļģes, kā arī daļēji aizstāt jūras izcelsmes proteīnus un eļļas ar ilgtspējīgi ražotām ar jūru nesaistītām alternatīvām; aicina Komisiju un dalībvalstis ieguldīt pētniecībā un inovācijā, lai veicinātu pāreju uz ilgtspējīgiem un jauniem olbaltumvielu avotiem, un aicina Komisiju izvērtēt, vai šajā sakarībā ir vajadzīgas jebkādas izmaiņas tiesību aktos; aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt ilgtspējīgu praksi un palielināt neatkarīgi sertificētu zivju miltu un zivju eļļas īpatsvaru barībā, izmantojot uzticamas un neatkarīgas vides un sociālās sertifikācijas sistēmas, kas izmanto zema trofiskā indeksa novērtēšanas kritērijus un *FAO* rīcības kodeksu;
38. atzīst, ka pašlaik nav iespējams nodrošināt akvakultūrai pietiekami daudz zivju miltu un zivju eļļas tikai ar izmetumiem un blakusproduktiem no zvejniecības nozares, daļēji tāpēc, ka zivju miltu tirgū pieaug pieprasījums; aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt ilgtspējīgu zivju miltu un zivju eļļas ražošanu un kopīgi pastiprināt centienus pētniecības un inovācijas jomā, lai atrisinātu pieaugušā pieprasījuma problēmu zivju miltu tirgū, izstrādājot ilgtspējīgas alternatīvas;
39. pauž bažas par to, ka Rietumāfrikas piekrastē ir aizvien vairāk zivju miltu un zivju eļļas rūpnīcu, ko galvenokārt pārvalda Ķīnas uzņēmumi, kuru neilgtspējīgā ražošana rada eksistenciālas problēmas reģionālajai un nerūpnieciskajai zvejniecībai, un tādēļ aicina Komisiju nodrošināt, ka ES akvakultūras saimniecībās netiek izmantota barība no šādas ražošanas;
40. aicina Komisiju izmantot digitālās sistēmas un mākslīgo intelektu, lai uzlabotu akvakultūras produktu izsekojamību un ilgtspēju un paplašinātu izmantotās barības izsekojamību;
41. aicina Komisiju atzīt, cik svarīgi ir īstenot ES mēroga komunikācijas kampaņas par ilgtspējīgu ES akvakultūru un ražošanas nozīmi, izmantojot tieši pārvaldītos fondus saskaņā ar stratēģisko vadlīniju mērķiem; aicina dalībvalstis un Komisiju visās darbības programmās saskaņā ar stratēģisko vadlīniju mērķiem iekļaut informācijas un komunikācijas kampaņu organizēšanu par konkrētām ilgtspējīgas ES akvakultūras nozares apakšnozarēm;
42. mudina Komisiju veicināt ES lauksaimniecības veicināšanas politikas programmas, ar kurām konkrēti un individuāli var popularizēt akvakultūras produktus; uzsver, ka ir svarīgi izmantot pašreizējo lauksaimniecības veicināšanas politikas pārskatīšanu, lai labāk veicinātu ilgtspējīgus akvakultūras produktus, un mudina Komisiju izmantot lauksaimniecības veicināšanas politiku, lai atbalstītu nozares un operatorus, kas pēc būtības veicina vai vada pāreju uz zaļā kursa mērķu sasniegšanu;
43. atzinīgi vērtē Eiropas Zivsaimniecības un akvakultūras tirgus novērošanas centra

(EUMOFA) veiktā darba kvalitāti; aicina Komisiju piešķirt EUMOFA papildu mērķtiecīgu finansējumu novērošanas centra ziņojumu tulkošanai visās ES oficiālajās valodās, jo tie bieži vien ir pieejami tikai vienā vai ne vairāk kā piecās ES oficiālajās valodās; uzskata, ka šāda informācija palīdzēs akvakultūras nozarei iegūt aktuālu un kvalitatīvu informāciju, lai uzlabotu tās tirdzniecības rādītājus;

44. mudina Komisiju un dalībvalstis būtiski palielināt finansējumu pētniecībai un inovācijai akvakultūras nozarē (gan jūras, gan saldūdens vidē), jo īpaši tādās jaunās zināšanu jomās kā mikrobioma izpēte vai akvakultūras vides pakalpojumu zinātniskā uzraudzība; aicina dalībvalstis nodrošināt vai palielināt finansējumu pētniecībai un izstrādei akvakultūras nozarē un veicināt zinātnes atziņu nodošanu nozarei un citām ieinteresētajām personām;
45. aicina dalībvalstis un to pārvaldes iestādes nodrošināt, ka attiecībā uz akvakultūras produktiem tiek plašāk izmantots lauksaimniecības produktu un pārtikas kvalitātes shēmu potenciāls; atgādina par iespēju izveidot reģionālas vai valsts kvalitātes shēmas, kas var palīdzēt ražotājiem uzlabot to atpazīstamību un tādējādi uzlabot to tirdzniecības rādītājus un ienākumus;
46. uzsver, ka zināšanas un inovācija (tostarp digitālo tehnoloģiju izmantošana) ir būtiskas, lai sasniegtu pārējos ES akvakultūras nozarei izvirzītos mērķus, un ka ES pētniecības un inovācijas pamatprogramma “Apvārsnis Eiropa” sniedz ievērojamu iespēju spert soli uz priekšu šajā jomā;
47. mudina Komisiju uzlabot un apkopot informāciju par akvakultūras nozares potenciālu tālākajos reģionos, izmantojot dzīvotspējas pētījumus un atsauksmes, un sniegt īpašu atbalstu jaunuzņēmumiem, kas šajos reģionos vēlas strādāt šajā nozarē;
48. pauž visstingrāko atbalstu inovācijai un progresam jaunu akvakultūras sugu audzēšanā;
49. ņem vērā to, ka inovatīva akvakultūras nozare prasa arī attīstīt atbilstošas prasmes, ko panāk, veicinot specializētas mācību programmas un zināšanas par akvakultūru (piemēram, specializētas veterinārās studijas zivju jomā un akvakultūras operatoru apmācība par zivju veselību), kā arī audzētāju mūžizglītību par inovatīvām pieejām akvakultūras nozarē;
50. aicina Komisiju turpināt darbu, lai panāktu, ka ES akvakultūrai ir vienlīdzīgi konkurences apstākļi ar trešo valstu ražotājiem, pārskatot starptautiskos tirdzniecības nolīgumus un, iespējams, nākotnē parakstot jaunus nolīgumus attiecībā uz tādu produktu importu, kuriem nav tādas pašas piekļuves tirgum, vides un sociālās ilgtspējas vai zivju labturības standarti kā ES ražotājiem, tostarp atjauninot noteikumus, lai labāk īstenotu ūdens cilmes pārtikas marķēšanu; uzskata, ka īpašos gadījumos, piemēram, kaviāra marķēšanas gadījumā, būtu jāpārskata tiesiskais regulējums par patērētāju informēšanu; aicina Komisiju analizēt ilgtspējīgas akvakultūras nozaru iekļaušanu ES oglekļa ievērošanas mehānismā, lai stimulētu Eiropas rūpniecības nozares un ES tirdzniecības partnerus dekarbonizēt savas nozares, īstenojot pasākumus, kas skaidri palīdzēs mazināt siltumnīcefekta gāzes ar mērķi panākt neto nulles emisijas, un tādējādi atbalstot gan ES, gan pasaules klimata politiku attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu neitralitāti, vienlaikus neradot diskrimināciju vai slēptus starptautiskās tirdzniecības ierobežojumus;

51. atgādina par nozares iespējām palielināt akvakultūras produktu tirdzniecību, jo īpaši valstīs un reģionos, kur šo produktu patēriņš ir zems;
52. aicina Komisiju atbalstīt zinātnes atziņas par zivju labturību, veicināt labāko akvakultūras praksi zivju labturības jomā un sekmēt ES references centru izveidi zivju labturības jomā; uzsver, ka laba dzīvnieku labturības prakse ir labākais preventīvais pasākums, kā samazināt vajadzību pēc zālēm un nodrošināt zivju veselību un labturību; mudina vairāk izmantot tehnoloģijas un inovācijas, lai mērķtiecīgāk risinātu slimību problēmu, samazinot nepieciešamo zāļu daudzumu; uzsver, ka ir jāuzlabo veterināro zāļu pieejamība, ja tas ir vajadzīgs akvakultūras nozarei;⁵³. Iesaka Komisijai, balstoties uz jaunākajām zinātniskajām atziņām par zivju un citu ūdensdzīvnieku vajadzībām un pārvadāšanas metodēm, nākt klajā ar tiesību aktu priekšlikumiem, lai līdz minimumam samazinātu to ciešanas pārvadāšanas laikā; uzsver, ka jaunajos noteikumos būtu jāparedz detalizēts kontrolsaraksts pirms pārvadāšanas veikamai plānošanai un sagatavošanās darbiem, īpaši noteikumi par ūdens kvalitātes rādītājiem, blīvumu, apiešanos iekraušanas un izkraušanas laikā un dzīvnieku labturības kontroli pēc pārvadāšanas; aicina Komisiju nodrošināt, ka tās publicētās pamatnostādnes tiek atjauninātas, balstoties uz jaunākajiem zinātniskajiem pierādījumiem, un atbilst Regulai (EK) Nr. 1/2005, un prasa noteikt īpašas prasības attiecībā uz zivju komerciālu pārvietošanu; turklāt uzsver, ka būtu jānodrošina īpaša apmācība un sertifikācija attiecībā uz zivju pārvadāšanu;
54. atbalsta to, ka ir jāpalielina *Copernicus* un Eiropas Jūras novērojumu un datu tīkla kapacitāte novērot, modelēt un prognozēt, lai labāk paredzētu tādu ekstrēmu laikapstākļu notikumu ietekmi uz sauszemes un jūrā, pret kuriem akvakultūras saimniecības ir īpaši jutīgas;
55. uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt pienācīgu apmācību gan kompetentajām iestādēm, gan audzētājiem par to, kā ierobežot akvakultūras prakses ietekmi uz vidi un nodrošināt augstu dzīvnieku labturības un veselības standartu ievērošanu;
56. aicina Komisiju, pamatojoties uz labākajiem pieejamajiem zinātniskajiem ieteikumiem, pieredzi un praksi, kas jau ir pārbaudīta dalībvalstīs, sagatavot priekšlikumu par ES jūraskraukļu pārvaldības plānu, ar kuru varētu pienācīgi un galīgi risināt problēmu, ar ko jau daudzus gadus saskaras akvakultūras nozare; mudina izstrādāt plānu, lai efektīvi mazinātu un kontrolētu to ietekmi uz akvakultūras saimniecībām nolūkā samazināt to ekonomisko, vides un sociālo ietekmi uz ražošanu un bioloģisko daudzveidību; uzsver, ka plānā būtu jāiekļauj saraksts ar atbilstīgiem pasākumiem attiecībā uz preventīviem līdzaspastāvēšanas risinājumiem un pienācīgu kompensāciju par zaudējumiem un pasākumiem, ko finansē no ES vai valstu līdzekļiem; uzstāj, ka ir svarīgi finansiāli atbalstīt īpaši pielāgotus pētījumus, kuru mērķis ir rast un pārbaudīt preventīvus pasākumus, un pienācīgu uzraudzību, tostarp veikto pasākumu ietekmes reģistrēšanu un analīzi; aicina dalībvalstis īstenot šos pasākumus, katru gadījumu izskatot atsevišķi, un katru gadu ziņot Komisijai par plāna īstenošanu, tostarp par izvēlēto pasākumu efektivitāti; aicina Komisiju reizi piecos gados izvērtēt ES jūraskraukļu pārvaldības plānu un ziņot Parlamentam; mudina Komisiju nekavējoties sagatavot norādījumu dokumentu par to, kā piemērot Putnu direktīvas 9. pantā paredzētās atkāpes, un izvērtēt nepieciešamību grozīt spēkā esošos tiesību aktus gadījumos, kad preventīvie pasākumi ir izrādījušies nepietiekami un finansiālās un sociālās ietekmes dēļ nav iespējams īstenot

līdzaspastāvēšanas risinājumus saskaņā ar labākajiem zinātniskajiem ieteikumiem;

57. aicina Komisiju un dalībvalstis vienkāršot licencēšanas procedūras, turpināt centienus un sniegt papildu palīdzību, kas nepieciešama, lai EJZAF lietotāji varētu piekļūt finansējumam;

Bioloģiskā akvakultūra

58. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu par rīcības plānu, kā attīstīt bioloģisko ražošanu, un tā pielikumā iekļautās 23 darbības; norāda, ka bioloģiskajai akvakultūrai, ņemot vērā tās lielo neizmantoto attīstības potenciālu, ir jāuzņemas galvenā loma plānotajā akvakultūras nozares izaugsmē saskaņā ar pāreju uz ilgtspējīgu pārtikas sistēmu Eiropā, un tai būtu jāsaņem atbalsts no EJZAF;
59. piekrīt, ka bioloģiskajai akvakultūrai ir potenciāls, taču uzsver bioloģiskās akvakultūras ražošanas atšķirības dalībvalstīs;
60. piekrīt mērķim līdz 2030. gadam ievērojami palielināt bioloģiskās akvakultūras apjomu, šajā plānā nenosakot konkrētu procentuālo daļu, ņemot vērā to, ka šī ir salīdzinoši jauna nozare un tās izaugsmi nav viegli prognozēt; tomēr mudina dalībvalstis vajadzības gadījumā noteikt mērķus, ņemot vērā to zināšanas par vietējām un reģionālajām īpatnībām un tirgus attīstību; norāda — lai gan pēdējos gados ES bioloģiskajā akvakultūrā ir palielinājies atsevišķu sugu audzēšanas apjoms dažās valstīs (tai skaitā lašu audzēšana Īrijā un mīdiju audzēšana Dānijā un Īrijā), pieprasījums pēc ES bioloģiskās akvakultūras ir neskaidrs, turklāt dažos reģionos bioloģiskās akvakultūras ekonomiskie rādītāji joprojām nav pietiekami;
61. uzskata, ka ilgtspējīgai akvakultūrai kopumā un jo īpaši bioloģiskajai akvakultūrai būs svarīga nozīme, lai līdz 2050. gadam sasniegtu ES mērķi izveidot oglekļa ziņā neitrālu Eiropu, samazinot siltumnīcefekta gāzu emisijas un veicinot klimata pārmaiņu mazināšanu, vienlaikus sniedzot papildu ieguvumus videi un bioloģiskajai daudzveidībai;
62. norāda, ka ilgtspējīga akvakultūra kopumā un jo īpaši bioloģiskā akvakultūra var palīdzēt apmierināt patērētāju pieprasījumu pēc daudzveidīgas un kvalitatīvas pārtikas, kas ražota, ievērojot vides aizsardzības prasības un nodrošinot zivju labturību, un tādējādi tiktu novērsta plaisa starp pieprasījumu un piedāvājumu pēc zivsaimniecības produktiem ES un mazināts spiediens uz savvaļas krājumiem;
63. aicina Komisiju un dalībvalstis nacionālajos akvakultūras ilgtspējīgas attīstības plānos analizēt galvenos šķēršļus bioloģiskās akvakultūras attīstībai un ierosināt atbilstīgus pasākumus; turklāt aicina dalībvalstis, pamatojoties uz *ex ante* ietekmes novērtējumu, to pārskatītajos valsts daudzgadu stratēģiskajos plānos akvakultūras jomā iekļaut mērķi palielināt bioloģiskās akvakultūras īpatsvaru; uzskata, ka EJZAF būtu jāizmanto, lai veicinātu ilgtspējīgu akvakultūras praksi, tostarp bioloģisko ražošanu, un sniegtu atbalstu pārejas periodā, tādā veidā nodrošinot vienlīdzīgus konkurences apstākļus attiecībā uz pārējiem bioloģiskajiem lauksaimniekiem;
64. uzsver, ka jāpalielina atbalsts pētniecībai un inovācijai attiecībā uz alternatīviem uzturvielu avotiem, apstrādi, selekciju un dzīvnieku labturību akvakultūrā; uzskata par

nepieciešamu veicināt ieguldījumus pielāgotās polikultūras un multitrofiskās akvakultūras sistēmās un sekmēt bioloģiski audzētu mazuļu inkubatoru un audzētavu darbību; atzinīgi vērtē atvērtās koordinācijas metodi paraugprakses apmaiņai un inovācijai bioloģiskās akvakultūras jomā;

65. uzsver, ka inovācija, tostarp dažāda veida akvakultūra, ir attīstījusies kopš regulas par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu pieņemšanas; šajā sakarībā norāda, ka daži noteikumi, piemēram, par vairošanos, nav pietiekami piemēroti jaunajām inovatīvajām un ilgtspējīgajām akvakultūras metodēm; mudina Komisiju attiecīgi izvērtēt šo regulu un iesniegt nepieciešamos grozījumus;
66. aicina Komisiju analizēt, kā bioloģiskās akvakultūras noteikumi tiek interpretēti, īstenoti un uzraudzīti katrā dalībvalstī; mudina Komisiju, pamatojoties uz minētās analīzes secinājumiem, publicēt vadlīnijas dalībvalstīm, sertifikācijas iestādēm un zivju audzētājiem, lai mazinātu neviendabīgumu bioloģiskās lauksaimniecības regulas īstenošanā;
67. mudina Komisiju apsvērt iespēju uz piecu gadu pārejas laiku visiem jaunpienācējiem bioloģiskās akvakultūras nozarē atkārtoti atļaut 30 % apmērā no dienas devas izmantot tādus zivju miltus un zivju eļļu, kas iegūti no nebioloģiskās akvakultūras atgriezumiem vai to zivju atgriezumiem, kas nozvejotas lietošanai pārtikā, un kas iegūti no ilgtspējīgiem ES zivsaimniecības produktiem, ņemot vērā šādas rīcības pozitīvo ietekmi uz aprites ekonomiku un kā nepieciešamo atbalsta pasākumu sakarā ar bioloģiskās barības mazo pieejamību un augstajām cenām; aicina Komisiju apsvērt iespēju izmantot arī tādas sugas (kuras Eiropā nevar dabiski nārstot), kuru izraisītā vairošanās notiek, izmantojot hipofīzes ekstraktus, sugas, ko izmanto polikultūras praksē, lai aizņemtu citas kultūras vides trofiskās nišas, tādējādi veicinot oglekļa sekvēstrēšanu, mazinot eitrofikāciju, palielinot kopējo diķu produktivitāti un samazinot barības vielu slodzi zivkopībā;
68. uzsver nepieciešamību visā Savienībā nodrošināt vienlīdzīgu konkurences apstākļus ES bioloģiskajiem lauksaimniekiem, arī attiecībā uz importētajiem bioloģiskajiem produktiem, paredzot vienādus noteikumus, atbalstu un saskaņojot to sugu slimību ārstēšanu, ko izmanto bioloģiskajā akvakultūrā un bioloģiskajā lopkopībā;
69. atgādina, ka Parlamenta rezolūcijā “Virzība uz ilgtspējīgu un konkurētspējīgu Eiropas akvakultūras nozari: pašreizējais stāvoklis un turpmāk risināmie jautājumi” ir ierosināti 92 pasākumi ES akvakultūras potenciāla atraisīšanai, vienkāršojot administratīvās procedūras; nodrošinot objektivitāti mijiedarbībā ar citām nozarēm; veicinot ES akvakultūras konkurētspēju gan Savienībā, gan ārpus tās robežām; uzlabot patērētāju informēšanu; nodrošinot dzīvnieku labturību un veterināro zāļu pieejamību; īstenojot labākas reklamēšanas kampaņas un komunikāciju; atbalstot pētniecību un inovāciju; veicinot apmācību un nodarbinātību; palielinot ES akvakultūras nozares ilgtspēju; nodrošinot pietiekamu finansējumu, izmantojot EJZF un citus struktūrfondus; kā arī panākot harmonisku simbiozi ar zvejniecībām; mudina Komisiju cieši sadarboties ar dalībvalstīm, lai īstenotu šos pasākumus;
70. norāda, ka konflikts starp zvejniecību un akvakultūru ir bezjēdzīgs pašreizējā situācijā, kad pieaug pieprasījums pēc jūras produktiem, savukārt spiediens uz savvaļas zivju

populācijām Savienībā pakāpeniski sāk samazināties, un uzsver, ka šīs divas darbības viena otru papildina;

71. uzsver, ka sadarbība starp akvakultūru, no vienas puses, un konservēšanas un pārstrādes nozari, no otras puses, var radīt ievērojamu pievienoto vērtību akvakultūras produktiem, ja sadarbība notiek sinerģijā un veicina abas darbības;

o

o o

72. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem un kopējās zivsaimniecības politikas konsultatīvajām padomēm.

PASKAIDROJUMS

Saskaņā ar FAO ziņojumu "State of World Aquaculture 2020" 2018. gadā pasaules akvakultūras produkcija, ieskaitot ūdensaugus, sasniedza 114,5 miljonus tonnu, un tās vērtība tika lēsta 263 miljardu USD apmērā. Produkciju veidoja lauksaimniecības ūdensdzīvnieki, ūdensaugi un nepārtikas produkti. Āzijas un Klusā okeāna reģions joprojām ir lielākais ražotājs, un tikai četras no 15 lielākajām ražotājvalstīm atrodas ārpus šā reģiona (Brazīlija, Čīle, Ēģipte un Norvēģija). Pasaulē akvakultūra nodrošina vairāk nekā 50 % zivju, kas paredzētas lietošanai pārtikā. Pasaules pārtikas piedāvājums un acīmredzamais zivju un zivju produktu patēriņš uz vienu iedzīvotāju turpina palielināties straujāk nekā pieaug iedzīvotāju skaits.

ES akvakultūras produkcijas apjoms 2018. gadā sasniedza 1,32 miljonus tonnu, un tās kopējā vērtība bija 4,80 miljardi EUR. Salīdzinājumā ar 2017. gadu apjoms samazinājās par 4 % jeb 50 330 tonnām un vērtība samazinājās par 5 % jeb 348 miljoniem EUR, tādējādi mainoties iepriekšējos četros gados novērotajai pieauguma tendencei. Salīdzinājumā ar iepriekšējiem 10 gadiem ražošanas apjoms palielinājās par 3 %, sasniedzot mazāk nekā 40 000 tonnu pieaugumu, bet vērtība reālā izteiksmē ievērojami pieauga par 36 % jeb gandrīz par 1,30 miljardiem EUR.

Saskaņā ar EUMOFA 2020. gada ziņojuma "The EU fish market" ("ES zivju tirgus") datiem desmitgadē no 2009.–2018. gadam ES akvakultūras vērtības pieaugums bija saistīts ar augstvērtīgu sugu, piemēram, laša, jūras asara un zilās tunzivs, ražošanas apjoma palielināšanos, kā arī ar dažu galveno sugu, piemēram, laša, jūras asara, zeltainās jūraskarūsas, austeru un gliemeņu, cenu strauju pieaugumu. Cenu pieaugums varētu būt saistīts ne tikai ar pieprasījuma pieaugumu, bet arī ar citiem faktoriem, piemēram, produktu, tai skaitā bioloģisko, augstāku kvalitāti, kā arī ar piedāvājuma samazināšanos, ko izraisīja dažu sugu, piemēram, austeru, augstā mirstība. Jāņem vērā arī tas, ka desmitgades apjoma pieaugums par 3 % bija nelielas izmaiņas, ko izraisīja licencēšanas problēmas un interešu konflikts telpiskās plānošanas ziņā. Nelielais apjoma pieaugums apvienojumā ar palielināto pieprasījumu veicināja cenu pieaugumu.

ES politiskās darba kārtības centrā ir Eiropas zaļais kurss. Tā galvenais mērķis ir, kalpojot par investīciju un izaugsmes virzītājspēku, līdz 2050. gadam panākt, ka Eiropa ir ilgtspējīga un klimatneitrāla. Biodaudzveidības stratēģijā un stratēģijā "No lauka līdz galdam" uzsvērts, ka ir svarīgi pārvaldīt pāreju uz ilgtspējīgāku pārtikas sistēmu, jo īpaši stiprināt lauksaimnieku centienus stāties pretī klimata pārmaiņām, sargāt vidi un saglabāt biodaudzveidību. Šo mērķu sasniegšanā akvakultūras audzētāju kopienai ir svarīga loma.

Komisija 2021. gada 12. maijā publicēja paziņojumu (COM(2021) 236 final) "Kā vairot ES akvakultūras ilgtspēju un konkurētspēju: stratēģiskās vadlīnijas 2021.–2030. gadam". Šis dokuments nodrošina stratēģisku un ilgtermiņa pieeju ES akvakultūras ilgtspējīgai izaugsmei, kas ir īpaši svarīga pēc COVID-19 krīzes. Pamatojoties uz stratēģiskajām vadlīnijām, ES dalībvalstis pārskatīja savus daudzgadu valsts stratēģiskos plānus (MNSP) ar Eiropas Jūrlietu, zvejniecības un akvakultūras fonda (EJZAF) atbalstu.

Referente uzskata, ka šīs vadlīnijas ir visaptverošas, pamatotas un piemērotas, lai veicinātu

ilgtspējīgu un konkurētspējīgu ES akvakultūru, ilgtermiņā koncentrējoties uz akvakultūras nozares ilgtspēju un tās ieguldījumu Eiropas zaļajā kursā. Pārejā uz ilgtspējīgu pārtikas sistēmu Eiropā ir jāiekļauj akvakultūras nozare, kas ir svarīga aprites ekonomikas daļa un sniedz neto ieguldījumu barības vielu pārpalikuma pārveidošanā augstas kvalitātes olbaltumvielās.

Neraugoties uz panākto progresu, ko sekmēja Kopējās zivsaimniecības politikas regulā noteiktā atvērtā koordinācijas metode, kā arī ES finansējums, akvakultūras nozare joprojām nav pilnībā sasniegusi savu izaugsmes potenciālu un apmierinājusi pieaugošo pieprasījumu pēc ilgtspējīgākām jūras veltēm. ES importē vairāk nekā 70 % no patērētajām jūras veltēm. Akvakultūras produkti kopumā (ieskaitot importu) veido 25 % no jūras produktu patēriņa ES, savukārt ES akvakultūras produkti veido tikai 10 % no ES patēriņa. ES akvakultūra veido mazāk nekā 2 % no pasaules akvakultūras produkcijas.

Referentes ieskatā nozares izaugsmes potenciāls tiks attīstīts tikai paredzamā, racionālā un darījumdarbībai labvēlīgā tiesiskajā regulējumā, ņemot vērā visus trīs ilgtspējas pīlārus: ekonomikas, sociālajā un vides jomā, un tas ļaus nodrošināt ilgtspējīgus un kvalitatīvus pārtikas produktus, samazināt atkarību no ūdens izcelsmes produktu importa un radīt vairāk darbvietu, jo īpaši piekrastes reģionos.

Jaunais ES akvakultūras atbalsta mehānisms ir inovatīvs instruments, kas palīdz Komisijai, dalībvalstīm, nozarei un citām ieinteresētajām personām izstrādāt turpmākas vadlīnijas un konsolidēt labāko praksi dažādās jomās. Referente uzskata, ka šā instrumenta panākumu atlēga ir visu attiecīgo ieinteresēto personu, jo īpaši visu Akvakultūras konsultatīvās padomes (AAC) locekļu, iesaistīšana tā izveidē.

Referente ir pārliecināta, ka akvakultūras nozare var sniegt konsekventu ieguldījumu ekosistēmu pakalpojumu nodrošināšanā sabiedrībai, un jo īpaši aļģu un gliemju audzēšana var veicināt ES ekonomikas dekarbonizāciju un mazināt klimata pārmaiņas. Saldūdens akvakultūra ir ļoti svarīga daudzos Eiropas lauku reģionos. Šajā saistībā svarīgi faktori, kam jāpievērš uzmanība, ir arī pārtikas izsekojamība, videi draudzīgi darījumdarbības modeļi un zivju labturība.

MNSP būtu jāņem vērā galvenie šķēršļi, kas kavē nozares potenciāla attīstību, un jāatzīst nepieciešamība atvēlēt vietu akvakultūrai, izmantojot atbilstošu telpisko plānošanu, kā rezultātā tiek izstrādāts efektīvs un elastīgs plāns, ņemot vērā nepārtraukti mainīgo jūras un saldūdens vidi, kurā darbojas akvakultūra, un ievērojot to, ka pārāk ierobežojošs zonējums var kavēt ieguldījumus un attīstību. Referente uzskata, ka koordinācija ar valsts, reģionālajām un vietējām valsts pārvaldes iestādēm, kuru kompetencē ir akvakultūras attīstība, ir ļoti nepieciešama, lai racionalizētu valstu tiesību aktus un sniegtu norādījumus par nozarei piemērojamo tiesisko regulējumu.

Referentes ieskatā ilgtspējīgu barības sastāvdaļu izmantošana Savienības akvakultūrā ir viens no galvenajiem elementiem, lai tā varētu pilnībā sekmēt Eiropas zaļā kursa īstenošanu. Akvakultūrā jāizmanto ekoloģiski ilgtspējīgas jūras olbaltumvielas un eļļas, blakusprodukti un atgriezumi, sauszemes dzīvnieku olbaltumvielas un inovatīvi risinājumi, piemēram, kukaiņu milti un mikroaļģes, un daļēji jāaizstāj jūras izcelsmes proteīni un eļļas, izmantojot ar jūru nesaistītas alternatīvas.

Referentes ieskatā vēl viens būtisks elements, lai akvakultūras nozares paplašināšana gūtu

panākumus, ir ES mēroga komunikācijas kampaņu organizēšana par ES akvakultūras nozari un ražošanu, izmantojot tiešās pārvaldības fondus, papildus citām informācijas un komunikācijas kampaņām, kas iekļautas visās darbības programmās saskaņā ar stratēģisko vadlīniju mērķiem attiecībā uz konkrētām ES akvakultūras nozares jomām.

Daudzus gadus jūraskraukļiem ir bijusi ekonomiska un sociāla ietekme uz akvakultūru. Ir pienācis laiks ieviest pastāvīgus pasākumus šīs problēmas risināšanai. Referente uzskata, ka risinājums varētu būt lielā jūraskraukļa *Phalacrocorax carbo sinensis* iekļaušana Putnu direktīvas 2009/147/EK II pielikuma A daļā — to sugu sarakstā, kuras drīkst medīt saskaņā ar valstu tiesību aktiem.

Komisija 2021. gada 25. martā pieņēma paziņojumu (COM(2021) 141 final) par rīcības plānu, kā attīstīt bioloģisko ražošanu, kurā paredzēti 23 pasākumi, lai stimulētu pieprasījumu un nodrošinātu patērētāju uzticēšanos, veicinātu pāreju un stiprinātu visu vērtību ķēdi, kā arī uzlabotu lauksaimniecības ieguldījumu ilgtspējā.

Referente uzskata, ka jaunajos rīcības plānos (2021–2027), ko dalībvalstis iesniegs, būtu jāņem vērā problēmas, ar kurām saskaras bioloģiskās akvakultūras nozare. Bioloģiskajai akvakultūrai, ņemot vērā tās lielo neizmantoto attīstības potenciālu, ir jāuzņemas galvenā loma plānotajā akvakultūras nozares izaugsmē saskaņā ar pāreju uz ilgtspējīgu pārtikas sistēmu Eiropā, un tai būtu jāsaņem atbalsts no Eiropas Jūrlietu, zvejniecības un akvakultūras fonda (EJZAF).

Lai gan ES bioloģiskajā akvakultūrā pēdējos gados ir vērojams pieaugums attiecībā uz dažām sugām un dažām valstīm (laši Īrijā un gliemenes Dānijā un Īrijā), šī nozare ir salīdzinoši jauna un pieprasījums pēc bioloģiskās akvakultūras ir neskaidrs. ES patērētāji uzskata, ka savvaļas zivis ir dabiskākas un veselīgākas nekā bioloģiskie akvakultūras produkti. Visbeidzot, kas ir vēl svarīgāk, bioloģiskās akvakultūras saimnieciskās darbības rādītāji dažās jomās joprojām nav pietiekami.

Pētniecība un inovācija ir svarīgs pīlārs, lai nodrošinātu uz zināšanām balstītus risinājumus saistībā ar galvenajiem šķēršļiem, ar kuriem saskaras nozare. Galvenās jomas, kurām referente ierosina pievērst uzmanību, ir alternatīvi barības vielu avoti, apstrāde, selekcija un dzīvnieku labturība akvakultūrā. Turklāt ir jāveicina ieguldījumi pielāgotās polikultūras un multitrofiskās akvakultūras sistēmās un jāsekmē bioloģiski audzētu mazuļu inkubatoru un audzētavu darbība. Šajā ziņā Komisijas ierosinātā atvērtā koordinācijas metode labākās prakses apmaiņai un inovācijai bioloģiskās akvakultūras jomā varētu būt platforma, kurā varētu rast risinājumus.

Referente uzskata, ka dažu vadlīniju publicēšana visiem bioloģiskās akvakultūras dalībniekiem (dalībvalstīm, sertifikācijas iestādēm un zivju audzētājiem) varētu palīdzēt saskaņot bioloģisko noteikumu īstenošanu ES. Lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus, visās dalībvalstīs jāīsteno vienādi pasākumi un kontrole.

Ņemot vērā bioloģiskās barības trūkumu, referente ierosina uz piecu gadu pārejas laiku visiem jaunienācējiem bioloģiskās akvakultūras nozarē atkārtoti atļaut 30 % apmērā no dienas devas izmantot tādus zivju miltus un zivju eļļas, kas iegūti no nebioloģiskās akvakultūras atgriezumiem vai to zivju atgriezumiem, kas nozvejotas lietošanai pārtikā, un kas iegūti no ilgtspējīgiem ES zivsaimniecības produktiem, ņemot vērā šādas rīcības pozitīvo ietekmi uz aprites ekonomiku un kā nepieciešamo atbalsta pasākumu.

**INFORMĀCIJA PAR PIENĒMŠANU
ATBILDĪGAJĀ KOMITEJĀ**

Pieņemšanas datums	12.7.2022
Galīgais balsojums	+: 20 -: 5 0: 1
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Clara Aguilera, Pietro Bartolo, Izaskun Bilbao Barandica, Isabel Carvalhais, Rosanna Conte, Rosa D'Amato, Søren Gade, Anja Hazekamp, Niclas Herbst, Jan Huitema, Ladislav Ilčić, France Jamet, Pierre Karleskind, Predrag Fred Matić, Francisco José Millán Mon, João Pimenta Lopes, Manuel Pizarro, Caroline Roose, Bert-Jan Ruissen, Annie Schreijer-Pierik, Peter van Dalen, Theodoros Zagorakis
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Benoît Biteau, Cláudia Monteiro de Aguiar
Aizstājēji (209. panta 7. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Agnès Evren, Claude Gruffat

**ATBILDĪGĀS KOMITEJAS
GALĪGAIS BALSOJUMS PĒC SARAKSTA**

20	+
ECR	Ladislav Ilčić, Bert-Jan Ruissen
ID	Rosanna Conte, France Jamet
PPE	Agnès Evren, Niclas Herbst, Francisco José Millán Mon, Cláudia Monteiro de Aguiar, Annie Schreijer-Pierik, Theodoros Zagorakis, Peter van Dalen
RENEW	Izaskun Bilbao Barandica, Søren Gade, Jan Huitema, Pierre Karleskind
S&D	Clara Aguilera, Pietro Bartolo, Isabel Carvalhais, Predrag Fred Matić, Manuel Pizarro

5	-
The LEFT	Anja Hazekamp
VERTS/ALE	Benoît Biteau, Rosa D'Amato, Claude Gruffat, Caroline Roose

1	0
The LEFT	João Pimenta Lopes

Izmantoto apzīmējumu skaidrojums:

+ : par

- : pret

0 : atturas